

и ти, ако не искаш да ми върваш,
да се отдалеча ми позволи —
и самъ за всичко отговарям после!

Федоръ — след дълга борба.

Да, шуря, да! За всичко отговорност
азъ ще поема! Ето, върваш, знай —
не мога царството да управлявам!
Какъв ли царъ съмъ азъ? Във всичко могатъ
да ме объркатъ и излъжатъ лесно.
Въ едно не могатъ само ме излъга:
когато имамъ да изпратя — отъко
или пъкъ терно — въ туй се азъ не лъжа.
Тукъ мъдрости не трябва, шуря, трябва
по съвестъ само! Азъ не те задържамъ —
иди си! Богъ ще ми помогне! Азъ
не вървамъ въвъ изпитката на Шуйски.
Па и да вървамъ, пакъ на смъртъ не бихъ
изпратилъ тѣхъ: пролѣ се много кръвъ
по руската земя, когато бѣше
баща ми — Богъ да го прости! — тукъ царъ.

Бодуновъ

Но, господарю...

Федоръ

Знаешъ какво ще кажеши:
не царството ще се разбърка съ туй —
намъ? — Каквото каже Богъ! Престола
не искахъ азъ. Измърда, че на Бога
бѣло угодно мъдръ царъ бѣше Русъ
да не царува. Трябва да остана
такавъ какъвто съмъ; азъ и тѣнашъ право